

Rangs. Hvis man derimod staar mere frit, kan man efter Omstændighederne tage en Docent eller en ekstraordinær Professor til at docere vedkommende Fag, og man kan da rette sig efter de Kræfter, som ere til Raadighed. — De to følgende Forslag angaa Pastoralseminariet. Det første gaar ud paa at forhøje Honoraret til Docenten i Kirkeret med 400 Kr., for at der hvert Aar kan blive holdt Forelæsninger i Kirkeret ved Pastoralseminariet, mens disse nu kun holdes hvert andet Aar. Det andet Forslag gaar ud paa, at der skal ansættes en Docent i Pædagogik og Katekese ved Pastoralseminariet, og er navnlig begrundet derved, at de vordende Præster ved deres Konfirmandundervisning og ved deres Stilling som Skoletilsynsmænd trænge til pædagogiske Kundskaber. Udvalget har imidlertid ikke tiltraadt noget af disse Forslag, og det af flere Grunde. For det første er det jo ingenlunde alle teologiske Kandidater, der ere forpligtede til at besøge Pastoralseminariet. Det er kun de teologiske Kandidater, der opholde sig i København eller paa Sjælland, og Ministeriet har, som det fremgaar af Skrivelsen, ikke troet at kunne udstrække Forpligtelsen til flere. Dernæst maa det bemærkes, at Pastoralseminariets Kursus er meget kort; det er i Praxis blevet indskrænket til et halvt Aar, og man tør heller ikke udvide det. Men navnlig har det været meget tvivlsomt for Udvalget eller dog i alt Fald for en stor Del af dets Medlemmer, om de vordende Præster overhovedet kunne faa en virkelig praktisk Uddannelse til deres Gerning ved at besøge Pastoralseminariet. Mange af os mene, at en virkelig praktisk Uddannelse til Præstegeringen meget lettere og bedre opnaas, naar de vedkommende i nogle Aar kunne komme til at arbejde som Medhjælpere under en dygtig Præsts Vejledning. Og Ministeriet selv har jo en Følelse af, at Pastoralseminariet i det hele taget trænger til en Omdannelse. I Skrivelsen meddeler Ministeriet, at det paatænker en Omordning af hele det teologiske Studium, hvorved Studietiden ikke forlænges, men hvorved en Del af det, som nu meddeles paa Pastoralseminariet, kunde blive meddelt inden den teologiske Eksamen. Naar der er saa mange Tvivl om hele Pastoralseminariets Betydning, har Udvalget alene af den Grund ment ikke at kunne tiltræde de to Forslag, som jeg nu har omtalt. — Forslaget under Nr. 150 angaar en Forøgelse af Bidraget til det plantefysiologiske Laboratorium. Dette har siden sin Oprettelse haft et aarligt Tilskud af 600 Kr., og Udvalget indrømmer, at dette Tilskud er for lille. Det er beregnet paa

en langt mindre Institution. Men det omhandlede Laboratorium har i Aarenes Løb udviklet sig stærkt. Dog finder Udvalget, at den Forøgelse, som vi maa gaa ind paa, ikke behøver at være mere end 1,500 Kr., og foreslaar derfor Beløbet nedsat dertil. Man finder ingen Anledning til at tiltræde den Anmærkning, som Ministeriet har optaget paa Finanslovsforslaget. Thi ganske vist findes der lignende Anmærkninger under et Par andre Institutioner; men man er betænkelig ved at gaa videre ad en Vej, der aabner Lejlighed til at overstride den bevilgede Sum. Vi haabe, at naar vi nu gaa til denne Forøgelse af Tilskuddet til det plantefysiologiske Laboratorium, vil dets Forstander for Fremtiden uden Overstridelse komme ud af det med dette Beløb. — Forslagene Nr. 151 og 152 ere tiltraadte af Udvalget, og jeg behøver ikke at omtale dem nærmere. — Derimod maa jeg gøre nogle Bemærkninger angaaende Universitetets Udgiftskonto 7. a., som vi dernæst komme til. Overfor denne Konto har Udvalget taget forskellige Forbehold. Vi have forbeholdt os vor Stilling til de 2,400 Kr., som ere foreslaaede til Forelæsninger over bestemte Afsnit af Mineralogi — det er de Penge, som hidtil have været tillagt Dr. Ussing — ligeledes til de foreslaaede 1,000 Kr. til Dr. Petersen og til de 1,000 Kr. til Dr. Kolde-rup Rosenvinge for Forelæsninger over fysisk Kemi og de lavere Planteformer. Grunden er dels den, at vi ere i Tvivl om selve disse Bevillinger, og dels den, at der hersker en stor Uklarhed over hele denne Kontos Natur og Benyttelse. Denne Konto 7. a. er jo bestemt til videnskabelige FormaaIs Fremme, og der er paa den opført i alt 44,100 Kr. Men Ministeriet hævder, at en Del af disse Penge staar til Ministeriets fri Raadighed, medens den øvrige Del er Genstand for Rigsdagens Bevilling. Forholdet blev i Fjor oplyst ved en Skrivelse fra Ræstør, som findes i Tillæg B., Sp. 28—86. Efter denne Skrivelse udgjorde den for Ministeriet disponible Sum 25,800 Kr. Det Beløb, som oprindeligt stod til Ministeriets Disposition, udgjorde 16,000 Kr., det var Renten af den gamle Reserverfond. Ved Finansloven 1867—68 blev det for Ministeriet disponible Beløb fastsat til 21,000 Kr., og saaledes blev det staaende indtil 1874—75. Der var kun knyttet den Begrænsning dertil, at Ministeriet for denne Sum ikke maatte foretage faste Ansættelser. Men siden den Tid, fra 1875—76 er Kontoen bleven forøget som Regel ved Bevillinger til bestemte Personer. Der er dog, som Ræstør oplyser, 3 Tilfælde, hvor